

سُورَةُ النَّجْمِ

بِسْمِ به ناوی الله خودا الرَّحْمَنُ ئهوپه‌ری میهره‌بان و به به‌زه‌یی (ناوێکی پیرۆزی خودایه) الرَّحِيمُ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

وَالنَّجْمِ سویند به ئه‌ستێره إِذَا هَوَى کاتی که‌وته خوار (۱) مَا ضَلَّ گومرا و سه‌رلێشتیواو نه‌بووه صَاحِبُكُمْ هاوړیکه‌تان وَمَا غَوَى و لاری نه‌بووه

(۲) وَمَا يَنْطِقُ و نادوی عَنْ له اَلْهَوَى هه‌واو ئاره‌زووخوازی هوه (۳) اِنْ هُوَ ئه‌و چیت نه‌ی اِلَّا ته‌نها وَحْيٌ سروش و نیگایه‌که

يُوحَى سروش ده‌کړی (۴) عَلَيْهِ فِئْرِي کردوه شَدِيدُ الْقُوَى ئه‌وه‌ی زور به‌تینه تواناکانی (جوبریل) (۵) ذُو خاوه‌ن

مِرَّةٍ توندو تۆلی و جوانی و په‌وشت به‌رزی و زیریه‌کیه‌ک (ی زوره) فَاسْتَوَى جا ته‌واو وه‌ستا (۶) وَهُوَ له‌کاتیک ئه‌و بِالْأَفْقِ له‌ئاسوی

الْأَعْلَى هه‌ره‌به‌زدا بوو (۷) ثُمَّ دَنَا پاشان نزیک که‌وته‌وه فَتَدَلَّى ویه‌کسه‌رشوړ بوه‌وه و هاته‌خواره‌وه (۸) فَكَانَ جا (نیوانیان) وابوو

قَابَ به‌ئندازه‌ی قَوْسَيْنِ دوو که‌وان أَوْ أَدْنَى به‌لکو که‌متر (۹) فَأَوْحَى ئه‌وسا سروشی کرد اِلَى بۆ عَبْدِهِ به‌نده‌ی خۆی

مَا أَوْحَى ئه‌وه‌ی که‌ سروشی کرد (۱۰) مَا كَذَبَ درۆی نه‌کردوه الْفُؤَادُ دَل و هوش له مَا ئه‌وه‌ی که رَأَى بینی (۱۱)

أَفْتَمَارُونَهُ جا مشت و مری له‌گه‌ل ده‌که‌ن عَلَى له‌سه‌ر مَا ئه‌وه‌ی که يَرَى ده‌بینی (۱۲) وَلَقَدْ هه‌روا به‌ته‌حقیق و دنیای رَأَهُ ئه‌وی بینی

نَزَلَ جَارِيك و دابه‌زینیک ی أُخْرَى دیکه (۱۳) عِنْدَ له‌لای سِدْرَةٍ (دره‌ختی) سیدره‌ی

الْمُنْتَهَى کۆتا پیگه (له‌شوین وکات و زانستی به‌دیه‌ینراوه‌کان...) (۱۴) عِنْدَهَا لایه‌تی (به‌هه‌شتیک پی ده‌وتری)

جَنَّةِ الْمَأْوَى (به‌هه‌شتی نیشته‌جی بوون) (۱۵) اِذْ که يَغْشَى - السِّدْرَةِ سیدره‌که - داده‌پوشتی (ودیته‌سه‌ری) مَا ئه‌وه‌ی يَغْشَى دایده‌پوشتی

(۱۶) مَا زَاغَ لاینه‌دا الْبَصَرُ چاو و بینایی وَمَا طَغَى و تیشی نه‌په‌راند (۱۷) لَقَدْ به‌دنیایی و به‌ته‌حقیق رَأَى بینی (هه‌ندیک) له

آيَاتِ ثایاته‌کانی رَبِّهِ په‌روه‌ردگاری الْكُبْرَى گه‌وره‌تریناگانیان (۱۸) أَفَرَأَيْتُمْ ئاخو بینوتانه اللَّاتِ لَات وَالْعُزَّى و عوززا (۱۹)

وَمَنَاءَ و مه‌نات الثَّالِثَةَ سێیه‌مه‌که الْأُخْرَى ئه‌ویشیان (۲۰) اَلْکُمُ ئایا بۆتان هه‌یه الذَّكْرُ نیره وَلَهُ و بۆ ئه‌ویش الْأُنثَى مێیه‌؟ (۲۱)

تِلْكَ ثَهْوَه‌يان إِذَا كه‌وابیت قِسْمَةً به‌شکردنیکي ضِرْیَ ناره‌وا و نادرسته (۲۲) اِنْ هِيْ ثَه‌وان هیج نین اِلَّا تهنها اَسْمَاءُ ناوانیکن

سَمِیْتُمُوهَا ناوتان لیناوان اَنْتُمْ ثِیوه وَاَبَاؤُكُمْ و باوکانتان مَّا اَنْزَلَ - اللهُ خودا - داینه‌به‌زاندوه بِهَا پَیان (هیج)

سُلْطَانٍ ده‌سه‌لاتیک (به‌لگه‌یه‌ک له‌سه‌رئه‌وه) اِنْ یَتَّبِعُونَ ثَه‌وان دواى (هیج) ناکه‌ون اِلَّا تهنها الظَّنَّ گومان (نه‌بیت) وَمَا و ثَه‌وه‌ی تَهَوٰی -

الْأَنْفُسُ نه‌فسه‌کان -حه‌زی لیده‌کات وَلَقَدْ له‌گهل ثَه‌وه‌ی به‌دنیایی جَاءَهُمْ بَیان هاتووه مِّنْ (هه‌ر) له رَّیْبُهُمْ په‌روه‌ردگاریان هوه

الْهُدٰی هیدایه‌ت و رَیْشاندان (۲۳) اَمْ یان لِلْإِنْسَانِ بۆ مروّف هه‌یه مَا هه‌رجی تَمْنٰی ته‌ممه‌نای کردوه (زۆر حه‌زی لی‌کردوه؟) (۲۴)

فَلِلّٰهِ جا هه‌ر بۆ خودایه الْآخِرَةُ ثَه‌وه‌ی دواى وَالْأُولٰٓئِ و ثَه‌وه‌ی یه‌که‌میش (۲۵) وَكَمْ و چه‌ندین مِّنْ له مَلَكٍ فریشته (ی زۆر و پایه‌به‌رز)

فِيْ له السَّمَاوَاتِ ئاسمانه‌کان لَا تُغْنِيْ - شَفَاعَتُهُمْ تکاکاریان (-سود نابه‌خشیت و داد نادات) شَيْئًا هیج (سودیک) اِلَّا مه‌گه‌ر مِّنْ له بَعْدِ پاش

اَنْ ثَه‌وه‌ی که یَاْذَنَ مؤلّه‌ت بدات اللهُ خودا لِمَنْ بۆ ثَه‌وه‌ی یَشَاءُ (که‌خۆی) ده‌یه‌وئت وَرَضٰی و رازی ده‌بیت (که تکاکاری بکات) (۲۶)

اِنَّ به‌راستی الذِّیْنِ ثَه‌وانه‌ی لَا یُؤْمِنُونَ بروا نا هئین بِالْآخِرَةِ به (رۆزی دواى) لَیْسُمُونَ ثَه‌وه‌ ناوده‌نین و ناوده‌به‌ن الْمَلَائِكَةِ فریشته‌کان

تَسْمِیَةَ ناویلنایی الْأُنْثٰی میینه (۲۷) وَمَا لَهُمْ و نیه‌تیاں بِه یئی مِّنْ (هیج) عِلْمٍ زانستیک و زانیاریه‌ک اِنْ یَتَّبِعُونَ ثَه‌وان دواى (هیج) ناکه‌ون

اِلَّا تهنها الظَّنَّ گومان (نه‌بیت) وَاِنَّ له‌کاتیکا که به‌راستی الظَّنَّ گومان لَا یَغْنِيْ (ده‌وله‌مه‌ند ناکا) مِّنْ له الْحَقِّ حه‌ق شَيْئًا هیج (۲۸)

فَاعْرِضْ که‌وابیت تۆش وازیینه و خۆت لاده عَنْ له مِّنْ ثَه‌وکه‌سه‌ی تَوَلّٰی پشتی کردوه عَنْ له ذِكْرَنَا یادی ئیمه وَلَمْ یُردْ و نه‌یویستوه (هیج)

اِلَّا تهنها الْحَیَآةَ ژیاى الدُّنْیَا دونیا (نه‌بیت) (۲۹) ذٰلِكَ ثَه‌وه مَبْلَغُهُمْ ثَه‌وپه‌ری پیگه‌یشتنیانه مِّنْ له الْعِلْمِ زانست و زانیاری اِنَّ به‌راستی

رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت هُوَ هه‌ر خۆی اَعْلَمُ زاناره مِّنْ به‌وه‌ی ضَلَّ گومر‌ابووه و لایداوه عَنْ له سَبِيلِهِ رِیْ وَهُوَ هه‌ر ثَه‌ویش اَعْلَمُ زاناره

مِّنْ به‌وه‌ی اهْتَدٰی هیدایه‌تی وه‌رگرتوه و رِیْ راستی گرتۆته‌به‌ر (۳۰) وَلِلّٰهِ و هه‌ر بۆ خودایه مَا هه‌رجی فِيْ له السَّمَاوَاتِ ئاسمانه‌کان دایه

وَمَا و هه‌رجی فِيْ له الْأَرْضِ زه‌وی دایه لِيَجْزِيَ تا پاداشت بداته‌وه (سزابدات) الذِّیْنِ ثَه‌وانه‌ی اَسَآءُوا خراپیان کردوه بِمَا به‌وه‌ی

عَمِلُوا کردوویانه وَيَجْزِيْ و پاداشت بداته‌وه الذِّیْنِ ثَه‌وانه‌ی اَحْسَنُوا چاکیان کردوه بِالْحُسْنٰی به‌وه‌ی چاکتره (۳۱) الذِّیْنِ ثَه‌وانه‌ی

يَجْتَنِبُونَ خَوْ دَوْرَدَه خَه نه وه له جَبَّارٌ گه وره کانی الْإِثْمُ تاوان وَالْفَوَاحِشَ و قَبْزَه وه نه کانی إِلَّا ته نها اللَّهُمَّ ووردیله کان (نه بیت) إِنَّ به دُنْیَا یی

رَبِّكَ په روه ردیگارت وَاسِعٌ فره وانه الْمَغْفِرَةَ لیبوردی و لیخو شېبونی هُوَ ههر نهو أَعْلَمُ زاناره بِكُمْ پیتان إِذْ که أَنْشَأْتُمْ دروستی کردوون

مِّنْ له الْأَرْضِ زهوی وَإِذْ و کاتى أَنْتُمْ نِیوه أَجِنَّةً (کورپه له ن) فِي له بَطُونٍ (سکی) أَهْبَاتِكُمْ دایکه کانتان

فَلَا تُزْكُوا جا پاکی مه که ن (به پاک مه زانن و به پاک دامه نین) أَنْفُسَكُمْ خَوْتان هُوَ (خودا) خَوَى أَعْلَمُ زاناره بِمَنْ به وهی

اتَّقِ (له خودا ترساوه و) پارټیزکاری کردوه (۳۲) أَفَرَأَيْتَ ناخو بینیت الَّذِي ته وهی تَوَلَّى پشتی هه نکرد (و رږی) (۳۳) وَأَعْطَى و به خشى

قَلِيلًا که مېک وَأَكْدَى وه (دهستی گرت هوه) (۳۴) أَعِنْدَهُ ئایا لایه تی عِلْمُ زانستی الْغَيْبِ غه یب (په نهانی) فَهُوَ نیر نهو یرى ده بیی (۳۵)

أَمْ یان لَمْ یُنْبَأْ هه ولی دروستی پینه دراوه بِمَا به وهی (هه یه) فِي له صُفِّ رووپه ربه کانی مُوسَى موسا (۳۶) وَإِبْرَاهِيمَ و ئیبراهیم الَّذِي ته وهی

وَقَى به ته واوی به جیتی گه یاند (۳۷) أَلَا تَرُءُ که بارگرانی (تاوان) هه ننگریت وَازِرَةٌ هیچ تاوانکاریک وَزَرَ بارگرانی (تاوانی) أُخْرَى (هیچ) یه کیکی تر

(۳۸) وَأَنْ و ته وهی که لَيْسَ نیه لِلْإِنْسَانِ بۆ مرؤف (هیچ) إِلَّا ته نها مَا نهو سَعَى کوششهی کردویه تی (۳۹) وَأَنْ و به دُنْیَا یی

سَعِيَهُ کوششى سَوْفَ له داهاتودا یرى (ههر) ده بییریت (۴۰) ثُمَّ پاشان يُجْزَاهُ پاداشتی ده درټته وه الْجَزَاءُ نه و پاداشته ی که

الْأَوْفَى ته واوترینه (تیرو ته سهل ترینه) (۴۱) وَأَنْ و به دُنْیَا یی إِلَى (ههر) بۆ لای رَبِّكَ په روه ردیگارته الْمُنتَهَى هه موو کو تاییه ک (۴۲)

وَأَنَّهُ هُوَ و نه و ههر خَوَى أَضْحَكَ خستیه پیکه نین وَأَبْكَى و خستیه گریان (۴۳) وَأَنَّهُ هُوَ و نه ویش ههر خَوَى أَمَاتَ مراندی

وَأَحْيَا و زیندووی کرده وه (۴۴) وَأَنَّهُ وه ههر نه ویش خَلَقَ دروستی کرده الزَّوْجَيْنِ هه ردوو جوټ الذَّكَرَ نیره وَالْأُنثَى و مټیه (۴۵)

مِنْ له نُطْفَةٍ دلوټیک إِذَا که تَمْنَى وه ک مه نی ده رټټیندریت (۴۶) وَأَنْ عَلَيْهِ و به دُنْیَا یی (ههر) له سه ره ویشه

النَّشْأَةَ پیکه پینانه وه و دروستکردنه وهی الْآخَرَى دواپی (۴۷) وَأَنَّهُ هُوَ وه ههر نه وه خَوَى أَغْنَى ده و له مه ندی داوه وَأَقْنَى (و محتاجی داوه)

(۴۸) وَأَنَّهُ هُوَ و ههر نه ویش خَوَى رَبُّ خاوهن و په روه ردگاری الشَّعْرَى شیعرايه (نه ستیره ی گه لاوټی) (۴۹) وَأَنَّهُ وه ههر نه ویش

أَهْلَكَ فه وتاندى عَادًا (قهومی) عادى الْأُولَى یه که مین (۵۰) وَتَمُودَ و نه مودیش فَمَا أَبْقَى هه رنه یه یشْت (۵۱) وَقَوْمَ و هوژی نُوحٍ نوح

مِنْ لَهُ قَبْلُ يَشِدَّ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ بِهَاسْتِي هَرُ ئَهَوَانِ بُوون أَظْلَمَ سَتَهْمَكَرْتَرِ وَأَطْفَى وَسَهْرَكَشِ وَسَنُورِبَهْزَيْنَتَرِ (٥٢)

وَالْمُؤْتَفِكَةَ وَدِيَهَاتَه سَهْرَاوْژِيرَكِرَاوَهْ كَانِ أَهْوَى كَهَوَانْدَنِي وَبِرْدَنِيَه خَوَارِ (٥٣) فَعَشَاهَا جَا ئَهَوَانِي دَاپُوشْتِ وَخَسْتِيَه سَهْرِيَانِ مَا ئَهْوَهِي كَهْ

غَشَى دَاپُوشْتِ (٥٤) فَبَإِي جَا بَهْ كَامِ آلاءِ نَازِ وَنِيْعَمَه تَهْ كَانِي رَبِّكَ بِهَرَوَهْرْدِيْگَارْتِ تَتَّارِي دُودَلِي وَگُومَانِ دَهْ كَهِي (ئَهِي مَرْوَفِ) (٥٥)

هَذَا ئَهْمَه نَذِيرُ تَرْسِيْنَهْرِيْكَه مِنْ لَهُ (جَوْرِي) النَّذِرُ تَرْسِيْنَهْرَهْ كَانِي الْاَوَّلِي يَهْ كَهْمِيْنِ وَبِيْشُوو (٥٦) اُزِفَتْ هَاتَه پِيْشِ وَنَزِيْكَ كَهْوَتَهْوَهْ

الْاَزِفَةُ پِيْشَهَاتَهْوَهْ كَهْ (قِيَامَهْتِ) (٥٧) لَيْسَ نِيَه لَهَا بَوِي مِنْ لَهُ دُونِ غَهْرِي اللّٰهِ خُودَا كَاشِفَةُ هِيْجِ دَهْرَخَهْرِ وَلَا بِهَرِيْكَ (٥٨)

أَفْنِ هَذَا ئَاخُو لَهُمِ الْحَدِيثِ قَسَهْوَ بَاسَه تَعَجُّبُونَ سَهْرَسُورِمَاوِ دَهْبِنِ (بَهْ دُورِي دَهْزَانِنِ وَبَاوَهْرِنَاكَهْنِ) (٥٩) وَتَضْحَكُونَ وَبِيْكَهْنِيْنِ دَهْ كَهْنِ

وَلَا تَبْكُونَ وَگَرِيَانِ نَاكَهْنِ (٦٠) وَأَنْتُمْ لَهْ بَارِيْكَآ ئِيْوَه سَامِدُونِ بِيْ نَاگَا وَلَهْ خُوْ رَازِيْ رَادَهْ بُوِيْرِنِ (٦١) فَاسْجُدُوا دَهِي سُوْژْدَهْ بَبَهْنِ لِلّٰهِ بُوْ خُودَا

وَأَعْبُدُوا وَبَهْرَسْتَشِ بَكَهْنِ (بَوِي) ﴿٦٢﴾